Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central (judecător Natalia Bobu)
Dosarul nr.2ri-116/25 (nr. 2-25095613-03-2ri-29072025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de contencios administrativ

D E C I Z I E

27 noiembrie 2025 mun.Bălți

Instanța compusă din:
Președintele completului de judecată Elena Grumeza
Judecătorii: Natalia Costaș și Ivan Parii

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul central din 11 iulie 2025, la cererea înaintată de creditorul Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de creditorul Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură către Afanasiev Dmitrii, Melnic Inna și Glavytskyi Sergii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere al CÎ „Hortifruct",

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței:

La 04 iulie 2025, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a înaintat cerere cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului CÎ „Hortifruct" în persoana lui Afanasiev Dmitrii, Melnic Inna și Glavytskyi Sergii, care ulterior a fost concretizată la 09 iulie 2025 și la 10 iulie 2025.

Totodată, la depunerea cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, reprezentantul creditorului Denis Timciuc a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și conturile bancare ale persoanelor fizice indicate la pct. I în limita sumei de 12242062,00 lei.

În motivarea cererii privind asigurarea acțiunii a invocat faptul că, deoarece în cadrul CÎ „Hortifruct" nu este format un comitet al creditorilor, acest fapt nefiind obligatoriu prin prisma numărului total de creditori - 2, consideră că, măsura de asigurare poate fi dispusă şi la cererea creditorului majoritar - Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură.

În acest context, consideră că, măsurile de asigurare pot fi aplicate în temeiul art. 174 şi 175 din Codul de procedură civilă. În speță, consideră că, cea mai potrivită măsură de asigurare este măsura prevăzută de art. 175 alin.(1) lit.a), ce constă în aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile şi conturile bancare ale persoanelor menționate în limita sumei de 12.242.062,00 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul central din 11 iulie 2025 s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii înaintată de către creditorul Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură către Afanasiev Dmitrii, Melnic Inna și Glavytskyi Sergii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere al CÎ „Hortifruct”, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 17 iulie 2025 Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură în persoana lui Timciuc Denis a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Edineț, sediul central din 11 iulie 2025, cu emiterea unei noi soluții de admitere a cererii privind aplicarea măsurii de asigurare.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că, prin Contractul de acordare a porțiunii de grant nr. 27 din 22.12.2015, încheiat între Agenţie şi CÎ „Hortifruct”, ultima a beneficiat de 350.000,00 USD pentru construcția unui depozit frigorific şi procurarea unor bunuri agricole.

În cadrul procedurii de verificare a modului de realizare a clauzelor contractuale, Agenţia a constatat mai multe încălcări care au creat premise pentru somarea beneficiarului să restituie grantul acordat.

În rezultatul unui proces de judecată, CÎ „Hortifruct” a fost obligată să restituie grantul, penalităţile şi dobânzile de întârziere. Acţiunea Agenţiei a fost admisă prin Decizia Curţii de Apel Bălţi nr. 2ac-113/21 din 17.02.2022. În scopul executării Deciziei Curţii de Apel Bălţi, Judecătoria Edineț, sediul Donduşeni a emis Titlul executoriu 2c-5/2021. În cadrul procedurii de executare s-a constatat că debitorul CÎ „Hortifruct” nu deţine în proprietate bunuri mobile, imobile şi nici mijloace financiare pe conturile sale bancare care ar putea fi urmărite în scopul stingerii datoriei.

Indică recurentul că, pe data de 19.10.2022 Agenţia de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a depus o cerere introductivă împotriva CÎ „Hortifruct”, prin care a solicitat Judecătoriei Edineț, sediul Central intentarea unui proces de insolvabilitate faţă de debitor. Cu o cerere similară s-a adresat şi însuşi debitorul.

Prin Hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central nr. 2i-17/2022 din 25.01.2023 s-a intentat un proces de insolvabilitate faţă de debitorul CÎ „Hortifruct”.

Având în vedere că, executorul judecătoresc a constatat că, debitorul nu deţine careva bunuri imobile, Agenţia de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a verificat informaţiile disponibile în Registrul Bunurilor Imobile şi a constatat că, până a ajunge cauza civilă la cererea Agenţiei de Intervenție și Plăți pentru Agricultură către CÎ „Hortifruct” pe rolul Curţii de Apel Bălţi, prin Contractul de vânzare-cumpărare nr. 1-1382 din 21.06.2021 CÎ „Hortifruct” a înstrăinat către SRL „Fenix Agro” depozitul frigorific subvenţionat, identificat prin nr. cadastral ***** şi terenurile identificate prin nr. cadastrale ***** şi nr. cadastral *****.

Pe data de 05.05.2023, verificând datele din Registrul Bunurilor Imobile, Agenţia a constatat că, bunurile imobile nr. *****, nr. ***** şi nr. ***** au fost vândute de către

SRL „Fenix Agro” către SRL „Exportfruct” în temeiul Contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-845 din 19.08.2022.

Reieşind din înscrierile realizate în Registrul Bunurilor Imobile, recurentul menţionează şi faptul că, SRL „Fenix Agro” a transmis depozitul frigorific subvenţionat în locaţiune către SRL „Pocrovexportfruct” în temeiul Contractului de locaţiune nr. 1-1469 din 29.06.2021.

Ţinând cont de circumstanţele menţionate supra, în temeiul art. 104 din Legea insolvabilităţii nr.149/2012, pe data de 26.05.2023, Agenţia de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a intentat o acţiune privind anularea Contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-1382 din 21.06.2021, încheiat între CÎ „Hortifruct” şi SRL „Fenix Agro” şi a Contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-845 din 19.08.2022, încheiat între SRL „Fenix Agro” şi SRL „Exportfruct”.

Pe data de 21.05.2025, verificând informaţia din Registrul Bunurilor Imobile, Agenţia a constatat că, bunurile imobile nr. *****, nr. *****, nr. ***** şi nr.***** au fost înstrăinate de SRL „Exportfruct” către SRL „Centrul Ştiinţifico-Practic Protecţia Plantelor” în temeiul Contractului de vânzare-cumpărare cu rezerva proprietăţii nr. 1-320 din 02.05.2025.

Astfel, recurentul conchide că, tranzacțiile descrise mai sus au avut un rol prestabilit de a împiedica Agenţia de Intervenție și Plăți pentru Agricultură să recupereze creanţa sa faţă de CÎ „Hortifruct” prin punerea în executare a Deciziei Curţii de Apel Bălţi nr. 2ac-113/21 din 17.02.2022 şi a Titlului executoriu 2c-5/2021. Urmare a unei investigaţii realizate în baza datelor la care are acces, Agenţia de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a ajuns la concluzia că tranzacţiile în cauză sunt formale, afiliate, dar şi ilegale, iar beneficiarii efectivi finali ai acestor tranzacţii sunt aceleaşi persoane care controlau de fapt activitatea CÎ „Hortifruct”. Prin aceste tranzacţii CÎ „Hortifruct” a fost adusă în insolvabilitate, cauzându-i un prejudiciu de cel puţin 12.241.062,00 lei, iar Agenţiei de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură un prejudiciu de 362.436,00 dolari americani.

Prin urmare, recurentul solicită casarea integrală a încheierii nr. 2i-17/3/2022 din 11.07.2025 prin care a fost respinsă cererea Agenţiei de Intervenţie si Plăţi pentru Agricultură cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a CÎ „Hortifruct” Afanasiev Dmitrii, Melnic Inna si Glavytskyi Sergii; emiterea unei decizii privind aplicarea sechestrului, în limita sumei de 12.241.062,00 lei, pe bunurile mobile, imobile şi conturile bancare ale pârâţilor: Afanasiev Dmitrii - administrator/preşedinte al CÎ „Hortifruct”; Melnic Inna - membru al adunării generale a CÎ „Hortifruct” şi, în acelaşi timp, beneficiar efectiv al CÎ „Hortifruct” prin intermediul SRL „MRC TRADE”, care deţine o cotă de participare în mărime de 75%; Glavytskyi Sergii - membru al adunării generale a CÎ „Hortifruct” şi, în acelaşi timp, beneficiar efectiv al CÎ „Hortifruct” prin intermediul SRL „CATAFOT”, care deţine o cotă de participare în mărime de 25%.

În referința depusă la cererea de recurs, Afanasiev Dmitrii a relevat că, afirmaţiile declarative ale AIPA sunt lipsite de anexe probatorii si nu îndeplinesc cerinţa de motivare impusă de art. 177 CPC, transformând cererea privind aplicarea măsurii de asigurare a

acțiunii într-o solicitare declarativă și speculativă, instanța de fond apreciind corect această deficiență, iar recursul nu aduce elemente noi, ci doar repetă argumentele fără temei, ceea ce justifică respingerea.

Intimatul atrage atenția că, recursul AIPA reiterează pretinse circumstanţe din acţiunea pe fond (tranzacţii imobiliare) și presupuse încălcări ale legii privind cooperativele de întreprinzător. Aceste aspecte, deși potenţial relevante pentru examinarea în fond a răspunderii subsidiare, consideră intimatul sunt complet irelevante pentru asigurarea acţiunii, care, conform art.174 alin. (1) CPC, vizează exclusiv prevenirea imposibilității executării unei posibile hotărâri viitoare, nu sancționarea unor fapte trecute.

Susține că, AIPA invocă declarativ în recurs existența unei presupuse scheme care ar demonstra o careva rea-credință, dar nu anexează probe actuale în susținerea acestui argument. Astfel de afirmații declarative, fără elemente probatorii noi, conchide intimatul că, nu pot justifica măsuri excepționale precum sechestrul, care ar afecta disproporționat drepturile intimaților la proprietate.

Cu referire la invocarea de către AIPA a afilierii intimaților, Afanasiev Dmitrii le consideră declarative bazate pe rapoarte financiare vechi, care nu probează un risc actual şi nu justifică o măsură generală. Instanța de fond a apreciat corect lipsa necesității, iar recursul nu aduce probe noi pentru a răsturna această evaluare.

Conchide intimatul că, încheierea Judecătoriei Edineţ din 11.07.2025 este justă şi motivată corespunzător, respectând criteriul stabilit de legiuitor în art.174 alin. (1) CPC, prin verificarea absenţei circumstanţelor concrete de rea-credinţă (lipsa probelor de înstrăinare actuală, conform art. 118 alin. (1) CPC), lipsa imposibilității executării potenţialei hotărâri judecătoreşti şi evitând imixtiunea în fondul cauzei.

Instanţa a constatat corect că, AIPA nu a demonstrat imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri, bazându-se pe probele prezentate şi pe principiul proporționalității, ceea ce aliniază decizia cu standardele naţionale şi europene.

Mai mult, recursul este repetitiv, fără elemente noi sau probe suplimentare, limitându-se la speculații declarative, ceea ce îl face ineficient, acesta nu răstoarnă evaluarea fondului şi nu oferă bază pentru o reexaminare substanțială, or, recurentul nu a anexat probe noi, făcând recursul inadmisibil sub aspect probatoriu.

În concluzie, recursul AIPA este bazat pe afirmații declarative şi irelevante, lipsit de probe concrete şi contrar prevederilor CPC şi art. 13 CEDO, justificând respingerea integrală.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, verificând temeiurile recursului, studiind în cumul cu materialele dosarului, Colegiul civil consideră necesar să respingă cererea de recurs din următoarele motive:

Potrivit art.1 alin.(4) al Legii insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, *procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.*

În temeiul art.(8) alin.2 Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, *încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării şi numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.*

Instanța de recurs reiterează prevederile art.425 CPC, care statuează expres că, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la 11.07.2025 (f.d.131-132), iar la 17.07.2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.135), reprezentantul AIPA Denis Timciuc a contestat-o cu recurs (f.d.136-148), prin urmare în termenul legal de 15 zile de la comunicare.

Astfel, prin prisma art.425 CPC, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

Articolul 8 alin.(6) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012 stipulează că […] *Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.*

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.*

Potrivit art.427 lit.a) CPC, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul şi să mențină încheierea.*

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.

Potrivit art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.*

Art.10 alin.(1) Cod civil, stipulează că, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Potrivit alineatului (2) al aceluiași articol, neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege*.

În conformitate cu art.11 Cod civil, (1) *buna-credință este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.*

Prevederile art.174 alin.(1) CPC statuează că, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în*

care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.* Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, *judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii*.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează prevederile art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, care reglementează expres că, *cererea de asigurare a acțiunii urmează <u>să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.</u>*

În astfel de circumstanțe, pornind de la normele legale, care reglementează asigurarea acțiunii, Colegiul civil constată că, această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri, astfel încât instanța de judecată urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii.

Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum și în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

La caz, raportând prevederile normelor legale citate supra la circumstanțele speței, Colegiul civil conchide ca întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a cererii reclamantului privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, Colegiul civil constată că, prin contractul de acordare a porțiunii de grant nr.27 din 22.12.2015, încheiat între AIPA și CÎ „Hortifruct”, ultima a beneficiat de 350.000 USD pentru construcția unui depozit frigorific și procurarea unor bunuri agricole.

În cadrul procedurii de verificare a modului de realizare a clauzelor contractuale, Agenția a constatat mai multe încălcări, care au creat premise pentru somarea beneficiarului să restituie grantul acordat.

În rezultatul unui proces de judecată, CÎ „Hortifruct" a fost obligată să restituie grantul, penalităţile şi dobânzile de întârziere. Acţiunea AIPA a fost admisă prin Decizia Curţii de Apel Bălţi nr. 2ac-113/21 din 17.02.2022. În scopul executării Deciziei Curţii de Apel Bălţi, Judecătoria Edineţ, sediul Donduşeni a emis Titlul executoriu 2c-5/2021. În cadrul procedurii de executare s-a constatat că debitorul CÎ „Hortifruct" nu deţine în proprietate bunuri mobile, imobile şi nici mijloace financiare pe conturile sale bancare care ar putea fi urmărite în scopul stingerii datoriei.

Prin urmare, la data de 04 iulie 2025 (f.d.3-9), Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură Denis Timciuc a înaintat cerere cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului CÎ „Hortifruct" în persoana lui Afanasiev Dmitrii, Melnic Inna și Glavytskyi Sergii, care ulterior a fost concretizată la 09 iulie 2025 și la 10 iulie 2025 (f.d.113-119). Totodată, la depunerea cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, s-a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și conturile bancare ale persoanelor fizice indicate la pct. I în limita sumei de 12242062,00 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul central din 11 iulie 2025 s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de către creditorul Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură către Afanasiev Dmitrii, Melnic Inna și Glavytskyi Sergii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere al CÎ „Hortifruct", ca fiind neîntemeiată (f.d.131-132).

Pentru a ajunge la această soluție, instanța de fond a constatat că, creditorul nu invocă careva argumente concrete referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâților de înstrăinare sau de distrugere a bunurilor sale, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare, fapt ce ar constitui o imixtiune în soluţionarea fondului cauzei. Or, potrivit materialelor cauzei se atestă că, pârâții nu se eschivează de la examinarea cauzei civile, probe precum că, careva bunuri sau mijloace financiare din momentul depunerii cererii de atragere la răspundere subsidiară au fost înstrăinate de către pârâți, creditorul nu a prezentat.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 17 iulie 2025 Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură în persoana lui Timciuc Denis a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Edineț, sediul central din 11 iulie 2025, cu emiterea unei noi soluții de admitere a cererii privind aplicarea măsurii de asigurare (f.d.136-148).

La data de 24 septembrie 2025, Afanasiev Dmitrii a depus referință la recursul declarat de AIPA, solicitând respingerea acestuia cu menținerea încheierii recurate (f.d.160-162).

Astfel, ținând cont de instituția măsurilor asiguratorii într-un proces civil, luând în considerație scopurile pentru care acesta se aplică, Colegiul civil conchide drept una justă concluzia primei instanțe de respingere a cererii reclamantului privind aplicarea măsurii

de asigurare a acțiunii. Or, Colegiul civil notează că, măsurile de asigurare a acțiunii impun limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei și nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază o simplă solicitare, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative, în accepțiunea stipulărilor art.118 Cod de procedură civilă, care indică că *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel,* fapt ce a fost omis de creditor.

Corespunzător, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanței i se aduc probe care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziție judecătoresc.

Mai mult ca atât, măsura aplicării sechestrului asupra patrimoniului persoanei limitează drepturile patrimoniale fundamentale ale acesteia, apărate de art. 46 al Constituției Republicii Moldova și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, aceasta reprezentând o ingerință directă în exercitarea dreptului pârâtului la proprietate.

Astfel, Colegiul civil reține ca fiind una corectă concluzia instanței de fond precum că, creditorul solicitând aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, nu invocă careva argumente concrete referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâților de înstrăinare sau de distrugere a bunurilor sale, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare, fapt ce ar constitui o imixtiune în soluţionarea fondului cauzei.

Or, anume reclamantului îi aparține obligația de a motiva şi a indica existența sau iminența riscurilor, ce pot să survină prin neaplicarea măsurilor de asigurare solicitate.

În cazul în care nu se motivează solicitarea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, ori nu se indică circumstanțele şi faptele, ce ar permite să se creadă, dincolo de orice dubii rezonabile, că se va cauza un prejudiciu considerabil, iminent şi irecuperabil, asemenea măsură asiguratorie, în viziunea instanței de recurs, nu poate fi acceptată şi admisă, or, la capitolul *Asigurarea acțiunii* din cererea de chemare în judecată, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură s-a limitat doar la faptul de a cita prevederile legale care-i oferă dreptul de a cere instanţei asigurarea acţiunii prin aplicarea sechestrului, indicînd doar că consideră necesară aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii pentru a garanta posibilitatea reparării prejudiciului cauzat de CÎ „Hortifruct”.

Argumentul recurentului referitor la existența unei presupuse scheme care ar demonstra o careva rea-credință, nu poate fi reținut de către instanța de recurs în lipsa unui probatoriu cert și concret în susținerea acestui argument. Adică afirmațiile declarative, fără elemente probatorii nu pot justifica măsuri excepționale precum sechestrul, care ar putea afecta disproporționat drepturile intimaților la proprietate.

Așadar, la baza soluţiei de aplicare a măsurilor de asigurare nu poate fi pusă în mod exclusiv doar solicitarea în acest sens, dat fiind faptul că astfel nu se poate confirma existenţa suspiciunilor de neexecutare ulterioară a hotărârii judecătoreşti.

În circumstanțele enunțate, Colegiul civil denotă că, recurentul prin argumentele aduse în cererea de recurs nu a dovedit instanței că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, în special reieșind din circumstanțele invocate, ar putea să cauzeze careva prejudicii reclamantului/recurent.

La caz, Colegiul civil punctează că un recurs trebuie să îndeplinească cerinţele de efectivitate impuse de art. 13 CEDO (dreptul la un recurs efectiv), care, conform Ghidului CEDO privind art. 13 şi jurisprudenţei CEDO, cere ca remediul să fie capabil să examineze meritele şi să remedieze încălcările, nu doar să fie formal disponibil.

Subsecvent, reținând obligația instanței de a asigura preeminența dreptului în sensul definit de Constituție și practica judiciară, dat fiind că, încheierea primei instanțe este întemeiată, iar argumentele recurentului sunt nejustificate din punct de vedere al atingerii scopului aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată în speță.

În conformitate cu prevederile art.428 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii. Copia deciziei se remite părţilor în termen de 5 zile de la data emiterii.*

Potrivit art.427 lit. a) și art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,

D I S P U N E:

Respinge recursul declarat de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură.

Menține încheierea Judecătoriei Edineț, sediul central din 11 iulie 2025, la cererea înaintată de creditorul Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură către Afanasiev Dmitrii, Melnic Inna și Glavytskyi Sergii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere al CÎ „Hortifruct”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș**

Ivan Parii